

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 295
din 27.05.2008

Dosar nr: 317/2008

Petiția nr: 5.895/17.04.2008

Petent: C E

Reclamat: S.C. Atlassib S.R.L.

Obiect: neangajare pentru post de consilier juridic în lipsa unui autoturism proprietate personală

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. C E

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. S.C. Atlassib S.R.L., Str. Tractorului nr. 14, Sibiu, jud. Sibiu

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin petiția înregistrată cu nr. 5.895/17.04.2008 (filele 1-3 din dosar), arată că reclamatul nu l-a angajat întrucât nu posedă un autoturism proprietate personală.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, în urma participării la un concurs pentru postul de consilier juridic, consideră că nu a fost angajat datorită faptului că nu dispune de un autoturism proprietate personală.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citat pentru data de 27.05.2008 (filele 6-7 din dosar).
La audierea din 27.05.2008 s-a prezentat reclamatul.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, absolvent al facultății de drept cu diplomă de licență, cu o experiență de peste 6 ani în profesie, arată că în urma anunțului de angajare pentru postul de consilier juridic, publicat în presă, a depus un dosar cu actele solicitate de societate. A fost chemat la interviu pentru data de 31.03.2008, interviu la care întrebările se refereau la aspecte personale care nu aveau legătură directă cu exigențele și cerințele postului scos la concurs, urmând a fi respins pe motivul că nu are autoturism de proprietate personală.

Petentul precizează că pentru postul la care a fost candidat nu presupune autoturism proprietate personală.

Petentul se consideră discriminat pe criteriu vârstei și al statutului social.

Invocă prevederile **O.G. nr. 137/2000**, republicată (art. 1 alin. 2 lit. e (i), art. 2 alin. 1, art. 3 lit. a), art. 6, art. 7 alin. 1 și 2, art. 15).

Reclamatul a depus un punct de vedere la dosar cu ocazia audierii (filele 10-12 din dosar), în care arată următoarele:

- afirmațiile petentului nu sunt adevărate;
- interviul s-a desfășurat conform cerințelor legale, fiind puse întrebări legate strict de condițiile pe care firma dorește să le îndeplinească viitorul angajat;
- nu au existat reproșuri, afirmații, aluzii, comportamente discriminatorii;
- pretențiile reclamatului nu s-au suprapus cu cerințele firmei (a solicitat să i se pună o mașină la dispoziție), motiv pentru care candidatura a fost respinsă.

Conform declarației depuse la dosar (fila 8), semnate de F L angajată pe postul de inspector personal în cadrul Holdingului Atlassib, participantă la interviu în calitate de inspector personal, „În cadrul interviului, care a avut loc în biroul patronului, candidatului i-au fost puse o serie de întrebări, referitoare la pregătirea sa profesională, la locurile de muncă avute anterior, la motivele care au dus la încetarea activității la locurile de muncă anterioare, la ceea ce așteaptă candidatul de la noul loc de muncă vizat. Afirmațiile făcute de către candidatul la postul de jurist sunt toată false. Nu s-a discutat nimic din ceea ce dânsul declară. Fiind de față nu am auzit să se poarte asemenea discuții, doar că domnul patron nu a aprobat angajarea nefiind persoana potrivită pentru acel post.”

Cu ocazia audierii reprezentanta societății, doamna jurist L C a fost întrebată dacă toți consilierii juridici din cadrul societății dispun de autoturism în proprietate personală, la care a răspuns că nu, nici ea nu are autoturism, și nici măcar permis de conducere.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul consideră că nu a fost angajat întrucât nu are autoturism proprietate personală, reclamatul negând cele afirmate și depune declarație de martor în acest sens.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Colegiul Director a reținut că petentul nu a depus nici o probă la dosar privind faptele invocate. Conform **O.G. nr. 137/2000**, republicată, art. 20 alin. 6, „*persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte*”. Totodată reclamatul a depus probe contrare celor afirmate de reclamat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu există fapte de discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 28.05.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

